

*Załącznik
do uchwały nr XXIV/205/2016
Rady Miejskiej Gminy Dobrzyca
z dnia 15 listopada 2016 r.*

**PLAN
ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
LUTYNIA I RUDA**

NA LATA 2016 – 2026

GMINA DOBRZYCA

Listopad 2016

SPIS TREŚCI

I. Wstęp.....	3
II. Charakterystyka miejscowości.....	4
III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.....	8
IV. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości.....	18
V. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.....	19

I. WSTĘP

Plan Odnowy Miejscowości Lutynia i Ruda jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego na lata 2016-2026 dla Lutyni i Rudy, które tworzą SOŁECTWO LUTYNIA. Niniejszy dokument umożliwi ubieganie się o pomoc finansową na przedsięwzięcia kwalifikujące się m.in. do dofinansowania ze środków Unii Europejskiej oraz krajowych.

Plan Odnowy Miejscowości Lutynia i Ruda przedstawia charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów służących odnowie miejscowości, analizę słabych i mocnych stron Lutyni oraz Rudy, a także planowane zadania inwestycyjne oraz przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną, zmierzające do osiągnięcia rozwoju społecznego, gospodarczego. Szacuje spodziewane efekty planowanych zadań i wpływ na przebieg procesów rozwojowych, wskazuje kierunki zaangażowania środków funduszy Unii Europejskiej, środków krajowych, środków własnych gminy oraz sołectwa. Plan ten jest dokumentem otwartym, w zależności od potrzeb społecznych oraz możliwości finansowych będzie mógł być weryfikowany i aktualizowany.

Plan Odnowy Miejscowości Lutynia i Ruda przyjęty na zebraniu wiejskim sołectwa Lutynia zatwierdzony uchwałą rady Gminy Dobrzyca jest podstawą ubiegania się o dofinansowanie projektów z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

1. Położenie miejscowości

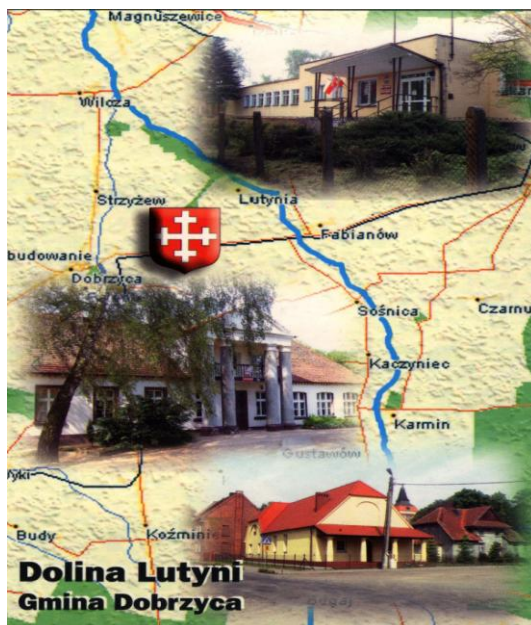
Wieś Lutynia położona jest na krańcach północno-wschodnich powiatu pleszewskiego i graniczy z powiatem jarocińskim. Leży w pobliżu drogi prowadzącej do Pleszewa.

Sołectwo Lutynia, w skład którego wchodzi miejscowości Lutynia i Ruda, jest jednym z siedemnastu odrębnych sołectw gminy Dobrzyca i leży nad rzeką Lutynią. Stąd też wywodzi się ponoć nazwa tej wsi.

Położenie w dolinie rzeki zadecydowało o tym, że jest jedną z najstarszych miejscowości gminy Dobrzyca. Pitna woda, obfitość ryb, zalesione i zasobne w zwierzynę lasy wpływały na to, że osiedlano się w tej okolicy od czasów najdawniejszych.

Razem z pobliską miejscowością Ruda (która jest jakby wydzielonym folwarkiem) Lutynia liczy obecnie 390 mieszkańców (stan na 30.09.2016r.), z tego sama Lutynia liczy 321 mieszkańców, a Ruda – 69.

Obszar tego sołectwa to 678 ha.

Zdjęcie: położenie Lutyni

2. Historia Lutyni i Rudy

Dzieje Lutyni sięgają zamierzchłych czasów. Trudno dziś datować dokładnie czas powstania osady. Jest ona na pewno bardzo starą miejscowością i sięga swymi początkami czasów prehistorycznych. Świadczą o tym wykopaliska archeologiczne przeprowadzone zarówno na terenie wsi jak i na grodzisku. Grodzisko to pozostałość po dawnej Lutyni, która pierwotnie tu istniała.

Do końca nie jest też ustalone skąd tak naprawdę wywodzi się jej nazwa. Być może pochodzi ona, jak już wcześniej wspomniano, od rzeki tu przepływającej, bądź też od luty, tzn. sroga.

Wieś wymieniana jest w źródłach od 1398 r. (Luthina).

W latach 1458-1505 Lutynię przejściowo zaliczano do miast i była ona jedną ze znaczniejszych miejscowości. Na wojnę z krzyżakami wysyłała Lutynia dwóch rycerzy, gdy natomiast sąsiednia Dobrzyca tylko jednego.

Początkowo była majątkiem rodzinnym rodziny Lutyńskich, herbu Korab. Najdawniejsi znani właściciele to Korabici z Kwiatkowa - a z nich, znany w 1414, Kasztelan Jerzy Biechowski oraz, znany w 1422 r., Kasztelan Śremski Jan.

Zdjęcie: Ruiny dworku Lutyńskich w Lutyni

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

W 1540 r. Lutynia należy już do Pabianowskich.

Około 1600 r. rodzi się w Lutyni Ludwik Samuel Twardowski herbu Ogończyk - słynny XVII - wieczny poeta, znany i ceniony na dworze Wazów.

15 lat później istnieje już dwór z zabudowaniami folwarcznymi Twardowskich, a od ok. 1618 r. współwłaścicielami także Oborscy.

W 1683 r. Lutynia staje się własnością Krzysztofa Złotnickiego.

W 1715 r. wieś wwiązano w dobra Jana Zakrzewskiego, po przejęciu od dzierżawcy Dalaszyńskiego z Radomicka.

W 1777 r. jako następnym dziedzicem wzmiankowanym jest Wojciech Koszutski, później już jego spadkobiercy. W majątku Lutynia występuje wzmiankowany m.in. dwór Lamus, sklep ziemny w sadzie owocowym, gorzelnia, młyn wodny Ryda i tam opustoszały folwark.

W 1789 r. rządcą Lutyni staje się Józef Otuski, fundator miejscowego kościoła w 1802 r. Dochodzi wówczas do wielu zmian agrarnych na terenie tej miejscowości. Przeprowadzono prace melioracyjne takie jak kopanie kanałów, wprowadzono nowe odmiany zbóż, przeprowadzono remonty budynków zarówno dworskich jak i chłopskich. Wieś z folwarkiem liczy wówczas 17 domów i 147 mieszkańców.

W 1846 r. majątek jest już w rękach Józefy Bogdańskiej, następnie Dezyderego Radonskiego do 1863 r., kiedy to dobra odkupił Franciszek Teodor Mukułowski z pobliskiego Kotlina. Wieś liczy już 19 domów i 210 mieszkańców.

W 1870 r. majątek obejmował 526 ha.

Kolejni właściciele to Mukułowscy, którzy sprzedali Lutynię po 20 latach od zakupu rodzinie Skoroszewskich.

Jeśli chodzi o historię miejscowości Ruda to pierwsze wzmianki pochodzą z 1762 roku. W tym też to roku folwark obejmował jeden dom zamieszkały przez szlachcica i chłopą luźnego, w 1777 r. budynek był już opuszczony. Główną rolę w tej w tej wiosce odgrywał młyn wodny. W wyniku pożaru w 1928 r. młyn uległ zniszczeniu. Liczył on ponad 300 lat i był wówczas najstarszym młynem wodnym w powiecie.

W 1846 r. folwark liczył już dwa domy i 24 mieszkańców, a w latach 80-tych XIX w. 1 dom i 25 mieszkańców.

3. Struktura przestrzenna miejscowości

Mało znanym faktem jest to, że Lutynia była już w XV wieku miastem. O fakcie tym świadczą dokumenty z lat 1458 i 1505. Okres wojen szwedzkich doprowadził do upadku, spalone przez wojska szwedzkie już nigdy nie wróciło do dawnego znaczenia.

Po wojnie ze Szwedami zmieniono jej lokalizację. Nowo powstała osada przeniesiona została na północ od dawnego zamczyska w miejsce dzisiejszej Lutyni.

Zabudowa ma charakter zwarty, z domami stojącymi przy głównych ulicach.

W środku wsi, naprzeciw szkoły, znajduje się kościół z pięknym obrazem Matki Boskiej Lutyńskiej, cudami słynący.

Zdjęcie: Wnętrze Kościoła pw. Wniebowzięcia NMP

Wyrywkowe prace wykopaliskowe odkryły doskonale zachowane groby najstarszych mieszkańców Lutyni. Okazało się nawet, że na terenie wsi jest

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

kilka cmentarzysk; jedno na dziedzińcu przed pałacem oraz placu miejscowej spółdzielni, drugie na terenie wokół kościoła, trzecie na polach tuż za nią.

W odległości 2 km na północny – zachód od Lutyni leży wioska Ruda, założona przed 1762 r., jako folwark Lutyńskich dóbr.

Obecnie obejmuje przebudowane obiekty folwarku z początku XX wieku i zespół domów.

II. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

1. Dziedzictwo kulturowe

Miejscowość Lutynia mimo swojej niewielkiej powierzchni i małej liczby mieszkańców posiada ciekawą historię i warte zobaczenia obiekty kultury materialnej.

KOŚCIÓŁ WNIEBOWZIECIA NMP – Sanktuarium Matki Bożej Miłościwej

Pierwszy budynek kościoła powstał zapewne przed rokiem 1260 na prawie średzkim. Ks. Wacław z Sulgostowa podawał, że w Lutyni był kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. W Aktach Wizytacyjnych Archidiecezji Poznańskiej istniał zapis, że w roku 1539 kościół w Lutyni był drewniany. Wymieniani też byli następujący po sobie, Proboszczowie Lutyńscy. Na przełomie XIV i XV wieku Lutynia miała swój kościół i duszpasterzy. Beneficjum nie zawsze było obsadzone, np. z racji zniszczenia kościoła przez spalenie czy ząb czasu.

W 1531r. współwłaściciel Lutyni Jan Oborski otrzymał pozwolenie królewskie na zapis rocznego czynszu 150 marek na utworzenie kościelnego beneficjum. Dokument z roku 1594 zaznacza, że kościół w Lutyni był drewniany, obszernej i pięknej konstrukcji, ale potrzebował reperacji. Dlatego żona Mikołaja Kołuckiego de Łysieckie zaciągnęła na ten cel 200 florenów na wsi Fabianowie. Pomimo tej troski, według zapisu Ks. Wacława z Sulgestowa, wizytacja kanoniczna w roku 1610 orzeka, że kościół w Lutyni po części jest znowu zrujnowany.

Na ten sam cel w 1663 Jan Oborski, dziedzic Lutyni, przeznaczył 500 zł. i w 1672r. Andrzej Chudzyński legował także 500 zł. Pomimo takiej ofiarności

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

i gorliwości kościół nie był reperowany i wreszcie uległ zniszczeniu. Dopiero w 1713 r. lutyckie beneficjum przejął Ks. Maciej Wyszkowski, który przebudował budynek kościoła. W 1716 r. stanął nowy, drewniany kościół, który poświęcony został w 1722 r. Ks. Maciej Wyszkowski był Proboszczem 46 lat i w ciągu jego rządów zarówno kościół i beneficjum doprowadził do kwitnącego stanu.

Po jego śmierci parafią lutycką opiekował się Ks. Stanisław Łukomski, proboszcz dobrzycki. Zasobność parafii pozwoliła, aby w 1759r. sprowadzić wikariusza Adama Powidzkiego. Nowy proboszcz, Ks. Franciszek Długosz, objął beneficjum w 1764r. i pracował do swojej śmierci w 1787r. Wtedy to probostwo lutyńskie zaczęło podupadać, a kościół chylił się ku ruinie.

W latach 1801/1802 ówczesny dziedzic Józef Otuski wybudował w miejsce starego, drewnianego z którego pochodzi dzwon nowy, murowany kościół z wieżą, który stoi do dnia dzisiejszego i jest ciekawym zabytkiem.

Zdjęcie: Kościół pw. Wniebowzięcia NMP

Wyposażenie wnętrza jest klasycystyczne z początku XIX w. Kościół jest jednonawowy z kwadratową dwukondygnacyjną wieżą zwieńczoną baniastym hełmem od zachodu i półkolistą zakrystią od wschodu. Wnętrze kryte jest sklepieniem kolebkowym.

Na uwagę zasługuje ołtarz główny z rzeźbami 4 świętych z siedemnastowiecznym cudownym obrazem Matki Boskiej z Dzieciątkiem (w sukience drewnianej z 1 poł. XVIII w.), zasłaniany obrazem Wniebowzięcia NMP z XIX w. Obraz ten jest od dawna celem pielgrzymek – główne uroczystości odbywają się co roku 15 sierpnia, i jako uznany za cudowny został koronowany 13.VIII.1972 r. przez prymasa Stefana Wyszyńskiego.

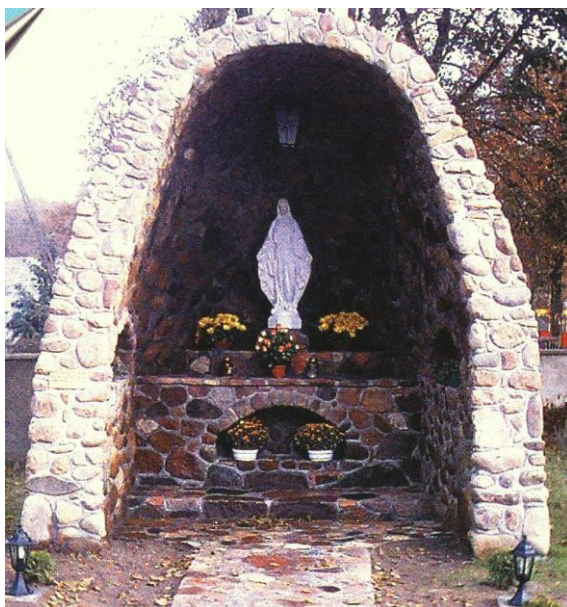
PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

W ołtarzach bocznych kościoła, dekorowanych rokokowymi zwieńczeniami, znajdują się obrazy z końca XVIII. Na wspartym na dwóch kolumnach chórze stoją małe organy z końca XVIIIw. Pod chórem dwie tablice epitafijne tutejszych proboszczów, a w kruchcie tablica z 2002r. upamiętniająca postać Samuela Ludwika Twardowskiego.

Zdjęcie: Tablica w kościele pw. Wniebowzięcia NMP

Przy kościele wybudowano w 2003r. z okazji 25 rocznicy pontyfikatu Jana Pawła II grotę Matki Boskiej oraz ołtarz polowy, przy którym rośnie lipa o obwodzie 375 cm. W sąsiedztwie stoi okazała plebania zbudowana w 1935r.

Zdjęcie: Grota matki Boskiej przy Kościele Wniebowzięcia NMP

Na wschód od kościoła znajdował się niegdyś zespół dworski.

Pozostał po nim bardzo zaniedbany **park** o powierzchni 5,10ha, założony w połowie XIXw. na miejscu sadu i warzywniaka. Park cechuje się okazałymi drzewami dorastającymi pomnikowych rozmiarów. Są tam m.in. dęby o

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

obwodach do 385 cm i dwa kasztanowce o obwodach 250 i 400 cm oraz aleja grabowa od zachodu.

Do parku wchodzi się przez ponad stuletnią bramę. Po jej prawej stronie znajduje się dawna stajnia, a w głębi przebudowana oficyna.

Stajnia przydworska – z wozownią i masztalarnią wzniesiona w IV ćw. XIXw., obecnie wielofunkcyjny budynek inwentarski, położona przy wschodnim obrzeżu parku, zwrócona frontem na północny – zachód. Murowana z cegły i kamienia, jednokondygnacyjna z poddaszem, nakryta niskim dachem dwuspadowym.

Stajnia wzniesiona została w planie prostokąta, z wnętrzem podzielonym na 3 części, w północnym-wschodzie - mieszcząca stajnię hodowlanych koni szlachetnych półkrwi, pośrodku – wozownię i dalej kurnik.

Elewacje wzdłużne tynkowane, rozdzielone pasem międzykondygnacyjnym, z trójkątnymi kaferkami. Otwory zamknięte odcinkowo, w opaskach wyrabianych w grubości tynku. W pomieszczeniu stajni zachowane pierwotne kamienne żłoby.

Oficyna – z połowy XIXw. mieszcząca kuchnię dworską, a w poł. XXw. także mieszkanie rządcy, z wnętrzem częściowo przebudowanym w II ćw. XXw. Położona prostopadłe do dworu. Murowana z cegły, jednokondygnacyjna z mieszkalnym poddaszem, częściowo podpiwniczona, z wysokim dachem dwuspadowym, krytym dachówką. Wzniesiona na planie wydłużonego prostokąta, z przybudówką wejściową od południa, prowadzącą do członu mieszczącego mieszkanie rządcy i wąską wędzarnią przylegającą od północy do pomieszczeń kuchni dworskiej.

Aktualnie zaniedbany park wraz znajdującymi w nim zabudowaniami jest w rękach prywatnych. Przywrócenie jego świetności wymagać będzie znacznych nakładów finansowych. Jednak ponowne zagospodarowanie terenu może poprawić atrakcyjność Lutyni.

Naprzeciwko zespołu dworskiego położony jest **folwark** z zabudowaniami częściowo pochodzącymi z XIX/XXw.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

Zdjęcie: zabudowania folwarczne

Zespół folwarczny składa się z podwórze gospodarczego i kolonii robotników folwarcznych.

Podwórze zorganizowane na rzucie prostokąta, z zachowanym murowanym ogrodzeniem narożnika pn.- zach. i pd. – wsch. i przy głównej bramie wjazdowej od pn. z drogi biegnącej przez wieś. Dodatkowy wjazd na dziedziniec w narożniku pd. – wsch. z pół. Podwórze zabudowane jest ze wszystkich stron. W północnej pierzei znajduje się obora, wzniesiona w 1915r. (data na elewacji), z dwiema nowszymi przybudówkami. W zachodniej części mieści się stodoła drewniana, w części północnej stodoła murowana. Od wschodu podwórze zamyka stajnia koni hodowlanych, obecnie zaś chlew z nowszym członem poza obrębem dziedzińca. Stajnia murowana jest z kamienia i cegły, nakryta niskim dachem dwuspadowym, z elewacjami pozostawionymi w kamieniu do gzymsu międzykondygnacyjnego, wyżej – tynkowanymi.

Domy byłych robotników folwarcznych położone są po południowej stronie drogi biegnącej przez wieś przy kościele. Są to trzy czworaki z końca XIXw. i ośmiorak w IV ćw. XIXw. Wszystkie domy murowane są z cegły, parterowe z użytkowymi poddaszami, częściowo podpiwniczone, nakryte wysokimi dachami dwuspadowymi. Pobudowane są na planie prostokąta, dwutraktowe.

Głaz narzutowy „Bogudar” – pomnik przyrody nieożywionej. Znajduje się on w Rudzie po zachodniej stronie drogi Ruda - Kotlin, ok. 3 km od drogi Pleszew-Dobrzyca. Częściowo zagrzebany w ziemi jest pochodzenia lodowcowego (granitoid skandynawski), złożony z szarego kwarcu, różowych skaleni i czarnej miki. Jest kształtu trójkątnego o obwodzie 15,7m i wysokości 2,15m.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

Głaz ten jest pomnikiem przyrody od 1975r. Do głazu prowadzi trawiasta ścieżka, ogrodzona barierką – teren otaczający głaz jest zagospodarowany (są ławki i tablica informacyjna).

Na temat powstania tego głazu krąży pewna legenda „Legenda o przeklętej karczmie”, która głosi, że w tym miejscu stała niegdyś gospoda, a miejscowi rzemieślnicy i gospodarze trwonili pieniądze na alkohol. Bóg za karę zmienił ich i gospodę w kamień zwany Bogudarem.

Zespół folwarczny Ruda – położony po zachodniej stronie drogi z Lutyni, biegnącej przy tzw. Młynie Ruda w stronę Kotlina, wśród pól, 0,5 km na północ od koryta rzeki Lutyni. Jeszcze na początku XXw. podwórze rozplanowane było na rzucie prostokąta i zabudowane od północy, zachodu i południa, szeroko zaś otwarte było w kierunku wschodu. Obecnie obiekty folwarczne znacznie są przekształcone lub nowe.

2. Infrastruktura społeczna

Zarówno w Lutyni jak i w Rudzie brak jest infrastruktury społecznej, takiej jak świetlica wiejska czy sala sportowa, gdzie mieszkańcy a w szczególności młodzież mogłaby się spotkać i spędzić wolny czas.

Zaplecze infrastruktury społecznej stanowi:

- Stowarzyszenie Na Rzecz Integracji Wsi, w skład którego wchodzi szkoła podstawowa i przedszkole,
- boisko sportowe,
- plac zabaw w Lutyni i Rudzie

Szkoła Podstawowa

W roku 1875 zbudowana została Szkoła w Lutyni, która po dokonaniu reformy w 2012 roku prowadzona jest pod nazwą Stowarzyszenie Na Rzecz Integracji Wsi.

W okresie poprzedzającym powstanie dzisiejszej szkoły dziatwa szkolna uczęszczała do szkoły w Sośnicy.

Młodzież szkolna po ukończeniu owej szkoły podstawowej rozpoczyna już dalszą swoją edukację w gimnazjum w Dobrzycy.

Szkoła liczy obecnie 63 uczniów, a naukę prowadzi 17 nauczycieli.

Tutaj powstała Grupa Taneczna „Świetliki z Lutyni” - zespół składający się z dziewczynek ze Szkoły Podstawowej w Lutyni.

Zdjęcie: budynek obecnej Szkoły Podstawowej

Przedszkole

Do Przedszkola uczęszcza obecnie 45 maluchów z obwodów: Lutynia, Fabianów i Ruda. Przekrój wiekowy wynosi od 3 do 6 lat. Rodzice dowożą dzieci na własny koszt. Przedszkole jest pięciogodzinne. Maluchy mają swoją łazienkę. Dzięki rozbudowie w 2015 r. szkoły o skrzydło przedszkola 4, 5 i 6-latki nie muszą przebywać na jednej Sali.

3. Infrastruktura techniczna

Lutynia jest miejscowością całkowicie zwodociagowaną, sieć włączona jest do gminnej sieci wodociągowej. Mieszkańcy Rudy zaopatrywani są w wodę z gminnego wodociągu, który w 2012r. Gmina Dobrzyca przejęła od Agencji Nieruchomości Rolnej Skarbu Państwa. Z uwagi na potwierdzone geologicznie

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

duże zasoby wody stacja wymaga rozbudowy i modernizacji, jak również budowy awaryjnej studni (istniejąca studnia wiercona była w latach 60-tych i istnieje duże prawdopodobieństwo wyeksploatowania jej w najbliższych latach). Mieszkańcy od wielu lat zabiegają o budowę wodociągu w Rudzie i włączenie go do istniejącej sieci wodociągowej w Lutyni w celu umożliwienia zasilania miejscowości (np. w przypadku awarii studni lub stacji wodociągowej) w wodę z pozostałych stacji wodociągowych zlokalizowanych na terenie gminy.

Zarówno Lutynia jak i Ruda są telefonicznie oraz zaopatrywane w energię elektryczną przez ENERGA – OPERATOR SA Rejonowy Zakład Dystrybucji w Jarocinie.

Mieszkańcy mogą korzystać z sieci internetowej, nie mają też problemu z zasięgiem telefonii komórkowej, gdyż sąsiednia Dobrzyca leży w zasięgu wszystkich operatorów telefonii komórkowej (sieci T-mobile, Plus, Orange, Play).

Jeśli chodzi o nieczystości ciekłe są one gromadzone w zbiornikach bezodpływowych i wywożone do gminnej oczyszczalni ścieków w Dobrzycy. Z uwagi na świadomość społeczeństwa dotyczącą poprawy gospodarki ściekowej istnieje potrzeba budowy sieci kanalizacji sanitarnej, natomiast przy zabudowie rozproszonej, gdzie nieekonomiczna jest ta inwestycja – przydomowych oczyszczalni ścieków.

Mieszkańcy Lutyni i Rudy zaopatrzeni są w kubły na odpady zmieszane oraz worki umożliwiające segregację śmieci.

4. Gospodarka i rolnictwo

Lutynia, jak też i Ruda, otoczona jest terenami rolniczymi. Na terenie wsi jest 19 gospodarstw rolnych. Dobra żyzność gleby sprzyja osiągnięciu wysokiej wydajności w rolnictwie. Tereny rolnicze są prawie w całości przeznaczone na grunty orne, dominuje uprawa mieszanek zbożowych, pszenicy, pszenżyta oraz jęczmienia.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

Dawniejszy folwark jest użytkowany obecnie przez Rolniczy Kombinat Spółdzielczy „Nowy Świat”. Bardzo dobrze rozwinięta jest hodowla bydła mlecznego.

Lutynia i Ruda są niewielkimi miejscowościami i niestety nie ma tam zakładów przemysłowych. Działa jedynie kilka podmiotów gospodarczych, w tym Lutyni dobrze prosperujący prywatny sklep spożywczo – przemysłowy. Do wzrostu atrakcyjności turystycznej miejscowości oraz gminy z pewnością przyczyni się planowana budowa zalewu - zbiornika retencyjnego na Lutyni, który wzbogaci walory krajobrazowe i stanowić będzie bazę dla rozwoju różnorodnych form rekreacji.

Budowę zbiornika i zapory planuje się na lata 2018 - 2026. Obecnie trwa wykupywanie gruntów. Woda zgromadzona w zalewie może nawodnić nawet 300 ha pól. Koszty budowy zbiornika pokryje wojewoda. Budowa zbiornika na Lutyni była planowana już w latach 60. XX wieku, ponieważ ta część Wielkopolski jest najmniej zasobna w wodę. Zalew na Lutyni, największym cieku wodnym, ma powstać na 80 hektarach, z czego 9 ha to lasy Nadleśnictwa Taczanów, reszta to grunty rolników gminy Dobrzyca w powiecie pleszewskim oraz gminy Kotlin w powiecie jarocińskim. Zalew ma mieć 3,5 km długości, ma sięgać od wsi Wilcza do granic wsi Lutynia i Fabianów. Tama spiętrzająca wodę powstanie w Wilczy. Poprawienie stosunków wodnych jest głównym celem budowy zalewu, rekreacja jest na drugim planie.

5. Kapitał społeczny i ludzki

W Lutyni działa kilka organizacji społecznych. Są to: Koło Gospodyń Wiejskich, Ludowy Zespół Sportowy, Kółko Rolnicze, Stowarzyszenie na Rzecz Integracji Wsi.

Znaczącym kapitałem ludzkim są dzieci i młodzież szkolna, których występy ubogacają różne uroczystości okolicznościowe. Na uwagę zasługuje tutaj Grupa Taneczna „Świetliki z Lutyni”- zespół, który składa się z dziewczynek ze Szkoły Podstawowej w Lutyni. Ich sukces to zajęcie II miejsca podczas IX Przeglądu Zespołów Tanecznych „Magia Tańca” w Ostrowie Wlkp.

Koło Gospodyń Wiejskich w Lutyni

Koło Gospodyń Wiejskich działa w Lutyni już ponad 40 lat. Działalność Koła oparta jest o odpowiednie artykuły ustawy o społeczno-zawodowych organizacjach rolników oraz uchwalony przez siebie regulamin. Koła gospodyń wiejskich w szczególności bronią praw, reprezentują interesy i działają na rzecz poprawy sytuacji społeczno-zawodowej kobiet wiejskich oraz ich rodzin.

Maksymalnie członkiń było ok. 50, obecnie liczba ich zmniejszyła się i jest ich tylko 10.

Członkinie koła organizują imprezy artystyczne, zabawy wiejskie, a także wspólnie świętują Dzień Kobiet. Dostarczają pisklęta do gospodyń, załatwiają paszę dla drobiu.

W przeszłości organizowały jeszcze kursy gotowania, kursy garmażeryjne, obecnie już odeszły od tego.

Panie otwarte są na udział w różnego rodzaju szkoleniach, warsztatach, m.in. uczestniczyły w szkoleniach nt. możliwości pozyskiwania środków z Unii Europejskiej. W roku 2007 brały udział w warsztatach gastronomicznych, których organizatorem było Stowarzyszenie "Wspólnie dla Przyszłości" działające w ramach Programu Lider +.

Biorą również udział w wycieczkach organizowanych przez Gminny Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych odwiedzając m.in. gospodarstwa agroturystyczne w kraju.

Współdziałają one z innymi Kołami Gospodyń Wiejskich działającymi na terenie gminy, m.in. w zakresie przygotowania spotkań opłatkowych, które co roku organizowane przez inne koło.

Ludowy Zespół Sportowy – LZS

Zrzeszenie LZS jest powszechną organizacją działającą w zakresie sportu, rekreacji i turystyki na rzecz mieszkańców wsi Lutynia.

Powstał około 2003 roku i liczy obecnie około 20 członków. LZS Lutynia występuje w sekcji piłki nożnej i posiada swoją drużynę piłkarską. Biorą oni udział w rozrywkach gminnych, różnych turniejach.

Ich zadaniem jest także utrzymanie w odpowiednim stanie boiska do piłki nożnej i siatkowej.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

Kółko Rolnicze

Kółko rolnicze to dobrowolnie utworzona, społeczno-gospodarcza organizacja chłopska, działająca w celu zwiększenia i doskonalenia produkcji rolnej.

Działa od 1957 roku i liczy obecnie 11 członków. Jest to działalność statutowa. Zajmuje się szkoleniem rolników na temat informacji dot. funduszy europejskich, czy też różnych informacji dla gospodarstw rolnych.

Stowarzyszenie na Rzecz Integracji Wsi

Główną dziedziną działalności jednostki jest zarządzanie i prowadzenie Szkoły Podstawowej i Przedszkola w Lutyni.

IV. OCENA SŁABYCH I MOCNYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

SZANSE	ZAGROŻENIA
- współpraca z gminą przy realizacji strategii rozwojowej; - zwiększenie dostępności do środków pomocowych; - rozwój agroturystyki; - stworzenie gospodarstw ekologicznych; - współpraca z powiatem i województwem;	- niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej; - odpływ młodzieży do pracy w mieście; - zła sytuacja rolnictwa wynikająca z braku stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich;
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
- rozwinięta infrastruktura techniczna; - walory kulturowe - wybudowany zbiornik wodny przyczyni się do rozwoju infrastruktury rekreacyjnej oraz agroturystyki; - uporządkowanie gospodarki odpadami; - działalność społeczna licznych organizacji: KGW, LZS, KR;	- utrudniony dostęp do komunikacji miejskiej; - brak kanalizacji sanitarnej /przydomowych oczyszczalni ścieków; - brak ścieżek rowerowych;

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI LUTYNIA I RUDA

V. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ

Lp.	Nazwa zadania	Cel	Przeznaczenie
1	Rozbudowa placów zabaw, Zagospodarowanie i uatrakcyjnienie terenu przy placach zabaw	- uatrakcyjnienie spędzania czasu najmłodszym mieszkańcom wsi, - poprawa warunków rozwoju fizycznego i psychicznego dzieci, - poznanie zasad współżycia w grupie oraz własnych możliwości	Plac zabaw, teren rekreacyjny
2	Odkrzaczenie i ścinka poboczy drogi Lutynia - Dobrzyca	Poprawa bezpieczeństwa na drodze	Droga
3	Budowa zbiornika wodnego Lutynia	- poprawa stosunków wodnych - wzrost atrakcyjności turystycznej	Zbiornik wodny
4	Dokończenie budowy chodnika w Lutyni	Poprawa infrastruktury drogowej	Drogi
5	Rozbudowa i przebudowa sieci wodociągowej łącznik Ruda - Lutynia	Poprawa infrastruktury wodociągowej	Wodociąg
6	Rozbudowa i przebudowa stacji wodociągowej w Rudzie, budowa studni głębinowej	Poprawa infrastruktury wodociągowej	Stacja Uzdatniania Wody
7	Przebudowa drogi Lutynia – Ruda	Poprawa infrastruktury drogowej	Drogi
8	Remont kościoła parafialnego	Poprawa stanu technicznego zabytkowego obiektu sakralnego	Kościół

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Witalis Piórolniczak